

men af te brengen. Joinville weigerde hem te vergezellen; en hij zegt, dat allen die hem den tocht aanrieden eene doodzonde beginnen, daar 's konings verzwakte gezondheid zeker niet tegen de vermoeyenissen bestand zou zijn. Maar geen verstandige raad vermocht 's konings ijver te onderdrukken. Hij liet zich ditmaal door een onjuist plichtsgevoel leiden; ook zijne omgeving achtte den

kruistocht een heiligen plicht, ofschoon zij zelf zich uit wereldlijke voorzichtigheid aan de vervulling meende te mogen onttrekken; voor den koning echter woog de godsdienstige plicht het zwaarst, en hij wilde aan geen overweging van lager rang gehoor geven. Hij verliet Frankrijk in Juli 1270, reeds bijna stervende; en overleed in Afrika in Augustus van hetzelfde jaar.

Aan

*mijn hooggeschatten „ouden vriend” en zijne waardige Echtgenooten,
den Heer en Mevrouw GERDES, te Doetinchem,*

OP HUN GOUDEN-HUWELIJKSDAG GEWIJD.

PSALM CIII: 1—5.

O Oude, trouwe Vriend! ik zie een schaar
Van englen U met hemelbloemen strooien,
Uw beider hoofd met gouden loovers tooien,
En kransen strenglen om Uw zilverhaar,

Nu Gij, God lovend, neerknielt naast elkaar,
Uw lippen tot een zaalgen lach zich plooiën,
Wijl Ge allengs meer Uw huwlijkspad ziet glooien
Naar 't Vaderhuis: Uw keus vóór vijftig jaar!

Toen hebt Ge Uw lot aan 's Heeren zorg vertrouwd:
Steeds in Uw lief en leed op Hem gebouwd,
En menig »Ebenezzer!” doen verrijzen

Tot dank aan God, Wiens hand Gij hebt aanschouwd
Van 'teerste Groen door 't Zilver naar het Goud, —
Wiens naam Gij samen eeuwiglijk zult prijzen!

Amsterdam, 21 Sept. 1897.

H. J. HANA.